

Wymogi weterynaryjno-sanitarne w imporcie do Federacji Rosyjskiej

L.p.	Nazwa dokumentu	Nr i data dokumentu
14.	jednodobowe kurczęta, indyki, kaczęta, gęsięta, jaja inkubacyjne drobiu tych gatunków	13-8-01/1-14 z dn. 23.12.99
23.	mięso i produkty mięsne	13-8-01/2-1 z dn. 23.12.99
24.	mięso drobiowe	13-8-01/2-2 z dn. 23.12.99
26.	konserwy, kielbasy i inne rodzaje gotowych wyrobów mięsnych	13-8-01/2-4 z dn. 23.12.99
29.	mięso dzikich zwierząt	13-8-01/2-7 z dn. 23.12.99
32.	proszek jajeczny, melanz, albumina i inne produkty żywnościowe u przetwórstwa jaj kurzych	13-8-01/2-10 z dn. 23.12.99
33.	surowce ze skór, rogów i kopyt, jelit, puchu i futra, skór i włosów owczego oraz merłuszki, sierści i włosów koziego, szczeciny, włosów końskiego, piór i puchu kur, kaczek, gęsi i innego drobiu	13-8-01/3-1 z dn. 23.12.99
35.	pasze i dodatki paszowe pochodzenia zwierzęcego w tym z drobiu i ryb	13-8-01/3-4 z dn. 23.12.99

**Wymogi sanitarno-weterynaryjne
przy imporcie do Federacji Rosyjskiej pasz i dodatków paszowych
pochodzenia zwierzęcego, w tym z drobiu i ryb
(zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa i Produkcji Rolnej FR „Misielchozprod” z
dnia 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/3-4)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane są pasze i dodatki paszowe przeznaczone do karmienia zwierząt, wyprodukowane w zakładach posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportera, posiadających zezwolenie na dostarczanie produkcji na eksport i znajdujących się pod jej stałą kontrolą. Pasy i dodatki paszowe winny być uzyskiwane ze świeżego surowca zwierząt i drobiu, pochodzących z gospodarstw i terenów administracyjnych wolnych od chorób zakaźnych zwierząt (drobiu), w tym:

- gąbczaste zwyrodnienie mózgu bydła oraz trzęsawki owiec na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
- pomoru afrykańskiego świń, pomoru afrykańskiego koni, pomoru wielbłądów i pomoru bydła – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
- klasycznego pomoru świń, pryszczycy, ospy owiec i kóz i zakaźnego zapalenia opłucnej i płuc – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym;
- wąglika, brucelozy, leptospirozy, choroby Auesci, zakażeń beztlenowcowych – w ciągu ostatnich 3 miesięcy na terenie gospodarstwa;

Do produkcji pasz nie wykorzystuje się wołowiny, baraniny, podrobów, mączki mięsnej i mięsno-kostnej lub innych surowców uzyskanych z państw zagrożonych gąbczastym zwyrodnieniem mózgu bydła i trzęsawką owiec zgodnie z wymogami Międzynarodowego kodeksu Weterynaryjnego MEB;

Surowce do produkcji pasz winny być uzyskiwane ze zwierząt, które nie otrzymywały pasz zawierających surowce ze źródeł modyfikowanych genetycznie.

Surowce do produkcji pasz winny pochodzić wyłącznie z uboju i podlegać poubojowej ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej przeprowadzanej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego.

Surowce były poddane obróbce w temperaturze nie niższej niż plus 133 stopnie Celsjusza (271,4 stopni Fahrenhaita) w ciągu nie mniej niż 20 minut, przy ciśnieniu 2 barów (42,824 funtów na cm kwadratowy) lub było poddane obróbce zgodnie z alternatywnym systemem obróbki cieplnej, zatwierdzonym przez centralną służbę weterynaryjną kraju eksportującego i dającej odpowiednie gwarancje w stosunku do ustalonego standardu.

Pasy i dodatki paszowe nie powinny zawierać salmonelli, toksyny botulinowej, mikroflory enteropatogennej i beztlenowcowej. Ogólne skażenie bakteryjne nie powinno przekraczać 500 tys. m.k . w 1 g, co powinno być potwierdzone wynikami badań laboratoryjnych, o czym dokonuje się stosownego zapisu w certyfikacie weterynaryjnym.

Powinny być stosowane opakowania i materiały opakowaniowe jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu poddawane są obróbce zgodnie z przepisami przyjętymi w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone:

1. Certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego, w którym wymienia się terytorium administracyjna (kraj, stan, prowincja, itp.) nie są zakażone wyżej wymienionymi chorobami zakaźnymi.

2. Certyfikatem jakości wydanym przez upoważniony organ kontrolny kraju eksportującego (inspekcja, laboratorium, itp.), potwierdza się, że zawartość metali ciężkich, mikrotoksyn, pestycydów, a także sumaryczna beta-aktywność nie przewyższają wyżej podanych wielkości.

Certyfikaty winny być sporządzone w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Dostawa partii towarów realizowana jest po dokonaniu badań próbek wyrobów w Wszechrosyjskim instytucie Naukowo-Badawczym kontroli, Standaryzacji i Certyfikacji Preparatów Weterynaryjnych oraz po uzyskaniu zaświadczenia rejestracyjnego.

Spedycja pasz i dodatków paszowych do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo do przeprowadzenia, przez własnych specjalistów weterynaryjnych, inspekcji, oględzin przedubojowych zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tusz i narządów wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji zakładów drobiarskich na możliwość dostaw z nich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow

**Wymogi sanitarno-weterynaryjne
przy imporcie do Federacji Rosyjskiej proszku jajecznego, melanzu, albuminy i innych
produktów żywnościowych z przetwórstwa jaj kurzych
(zatwierdzone przez Ministerstwo Rolnictwa i Produkcji Rolnej FR „Misielchozprod” z
dnia 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/2-10)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszcza się proszek jajeczny, melanz, albuminę pasze i inne produkty żywnościowe z przetwórstwa jaj kurzych, otrzymane ze zdrowego drobiu z gospodarstw wolnych od chorób zakaźnych zwierząt i wyprodukowane w zakładach posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportera, posiadających zezwolenie na dostarczanie produkcji na eksport i znajdujących się pod jej stałą kontrolą.

Jaja wykorzystywane do przetwórstwa winny pochodzić z gospodarstw i terenów administracyjnych wolnych od chorób zakaźnych zwierząt, w tym:

- pomoru afrykańskiego świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
- przyczycy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia okręg, i inne);
- ornitozy (papuzicy), infekcji paramiksowirusowej, zakaźnego zapalenia oskrzeli kur, zakaźnego zapalenia krtani i tchawicy, zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia, choroby Newcatlea, grypy (pomoru) drobiu – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia okręg, i inne);

Stado rodzicielskie kur powinno być przebadane serologicznie antygenem na obecność *S. Pullorum* – nie powinno być pozytywnie reagujących ptaków.

Jaja wykorzystywane do przetwórstwa pozyskane zostały od drobiu, który nie otrzymywał pasz zawierających surowce uzyskane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej lub innych modyfikowanych genetycznie źródeł.

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej nie dopuszcza się artykułów żywnościowych z jaj:

- posiadających zmienione wskaźniki organoleptyczne lub z naruszonym opakowaniem;
- zarażone salmonellami lub innymi czynnikami powodującymi infekcje bakteryjne;
- poddane obróbce substancjami barwiącymi i zapachowymi lub promieniowaniem jonizującym lub promieniami ultrafioletowymi;
- zawierające substancje naturalne lub syntetyczne - estrogenów, hormonów, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków, pestycydów i innych środków farmakologicznych;

Dostarczane produkty z jaj lub z zawartością jaj winny być poddane procesowi przetworzenia, w wyniku którego gwarantuje się nieobecność zdolnej do przeżycia flory patogenicznej.

Produkty żywnościowe z jaj winny być uznane przez kompetentną służbę państwową kraju eksportującego za zdatne do spożycia przez ludzi i wolnej sprzedaży bez ograniczeń.

Wskaźniki mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne artykułów żywnościowych z jaj powinny być zgodne z weterynaryjnymi i sanitarnymi przepisami i wymogami obowiązującymi w Federacji Rosyjskiej.

Powinny być stosowane opakowania i materiały opakowaniowe jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu poddawane są obróbce zgodnie z przepisami przyjętymi w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Spedycja wyrobów z jaj do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo do przeprowadzenia, przez własnych specjalistów weterynaryjnych, inspekcji gospodarstw drobiarskich, jak również przeprowadzenia atestacji zakładów przetwórczych na możliwość dostaw z nich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej
surowców ze skór, rogów i kopyt, jelit, puchu i futra, skór i włosia owczego oraz
merluszki, sierści i włosia koziego, szczeciny, włosia końskiego,
piór i puchu kur, kaczek, gęsi i innego drobiu
(zatw. Przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/3-1)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane są surowce ze skór, rogów i kopyt, jelit, puchu i futra, skór i włosia owczego oraz merluszki, sierści i włosia koziego, szczeciny, włosia końskiego, piór i puchu kur, kaczek, gęsi i innego drobiu, jak również inne surowce zwierzęce pochodzące ze zdrowych zwierząt (drobiu) z gospodarstw oficjalnie wolnych od chorób zakaźnych, wyprodukowane w przedsiębiorstwach posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego na dostawy produkcji na eksport i znajdujących się pod stałą kontrolą tej służby.

Surowce pochodzą z gospodarstw i jednostek administracyjnych wolnych od chorób zakaźnych zwierząt (drobiu), w tym:

- gąbczaste zwyrodnienie mózgu bydła oraz trzęsawka owiec
- na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
- afrykańskiego pomoru świń, afrykańskiego pomoru koni, pomoru wielbłądów oraz księgosuszu – przez ostatnie 3 lata na terytorium kraju;
- pryszczycy, ospy owiec i kóz – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.);
- wąglika – przez ostatnie 3 miesiące na terenie gospodarstwa.

Surowce ze skór, puchu i futra, skór i włosia owczego, merluszki powinny być w całości zbadane na obecność wąglika.

Surowce ze skór i futra powinny być wyselekcjonowane zgodnie z wymogami standardów, obowiązujących w kraju-eksportera oraz posiadać czytelne oznaczenie. Do transportu surowce są pakowane wg rodzajów i metod konserwowania.

Metody konserwowania powinny odpowiadać międzynarodowym wymogom oraz zapewniać bezpieczeństwo sanitarno-weterynaryjne eksportowanych surowców.

Sierść, skóra kozia futrzarska, szczecina, włosie końskie, puch i pierze nie poddane w kraju eksportującym praniu na gorąco kierowane są do dalszej obróbki (prania) do przedsiębiorstw zatwierdzonych przez Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Powinny być stosowane opakowania i materiały opakowaniowe jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu są poddawane obróbce i przygotowywane wg zasad przyjętych w kraju eksportującym.

Spełnienie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Wysyłka surowców do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo przeprowadzenia przez swoich specjalistów weterynaryjnych inspekcji oględzin przedubojowych zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tusz i narządów wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji zakładów przetwórczych na możliwość dostawy ich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej mięsa oraz produktów mięsnych
(zatw. Przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/2-1)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane są mięso oraz produkty mięsne pochodzące z uboju i przerobu zdrowych zwierząt w zakładach mięsnych posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera na dostawy produkcji na eksport i znajdujących się pod stałą kontrolą tej służby.

Zwierzęta, których mięso jest przeznaczone na eksport do Federacji Rosyjskiej, podlegają przedubojowym oględzinom weterynaryjnym, a ich tusze i narządy – poubojowej ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej przeprowadzanej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego. Mięso powinno być uznane za przydatne do spożycia przez człowieka.

Tusze (półtusze, ćwierćtusze) powinny posiadać czytelną cechę państwowego nadzoru weterynaryjnego z oznaczeniem nazwy lub numeru zakładów mięsnych (mięsnych zakładów ubojowo-chłodniczych), w których przeprowadzono ubój zwierząt. Mięso rozebrane powinno mieć oznaczenie (cechę weterynaryjną) na opakowaniu lub polibloku. Etykieta z oznaczeniem powinna być naklejona na opakowaniu tak, aby otwarcie opakowania było niemożliwe bez naruszenia etykiety z oznaczeniem.

Mięso i produkty mięsne powinny pochodzić z uboju zdrowych zwierząt wyhodowanych w gospodarstwach i na terytoriach administracyjnych urzędowo wolnych od chorób zwierząt, w tym:

a) dla wszystkich rodzajów zwierząt:

- afrykańskiego pomoru świń w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju
- pryszczycy w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju

b) bydło:

- gąbczaste zwyrodnienie mózgu bydła oraz trzęsawki owiec na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
- pomoru bydła, zakaźnego zapalenia opłucnej i płuc, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, pomoru małych przeżuwaczy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
- gruźlicy płuc, brucelozy, białaczki – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;
- węgliką, rozedmowej krosty czarnej – w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa;

c) owce i kozy:

- gąbczaste zwyrodnienie mózgu bydła oraz trzęsawki owiec na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
- blutanga, dżumy oraz zakaźnego zapalenia opłucnej i płuc bydła, pomoru drobnych przeżuwaczy – w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
- gruźlicy, Maedi-wisny, zapalenia stawów-zapalenia mózgu – w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa;
- ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;
- gruźlicy płuc, brucelozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa;
- węgliką - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa;

d) trzoda chlewna

- pęcherzykowej choroby świń - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
- klasycznego pomoru świń, choroby Aujeszky, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (choroby Teszena) w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.);
- włośnica - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;

- zespołu reprodukcyjno-respiratorowego świń - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa;
- węglik i różycy świń - w ciągu ostatnich 20 dni na terenie gospodarstwa.

Wszystkie tusze przebadano na włośnicę z wynikiem ujemnym.

Wołowina i baranina pochodzą z uboju zwierząt, które nie otrzymywały pokarmów pochodzenia zwierzęcego, w produkcji których wykorzystywano narządy wewnętrzne lub tkanka przeżuwaczy.

Mięso i produkty mięsne otrzymano z uboju zwierząt, które nie otrzymywały pasz zawierających surowce, wyprodukowane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej, lub innych źródeł modyfikowanych genetycznie.

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej nie są dopuszczane mięso oraz produkty mięsne:

- wykazujące podczas poubojowej ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej zmiany charakterystyczne dla pryszczycy, pomoru, zakażeń beztlenowcowych, gruźlicy płuc, białaczki i innych chorób zakaźnych, zakażeń pasożytami jelitowymi (wągryzca, włośnica, sarkosporidioza, nitkowica, bąblowica i in.), jak również zatrucia różnymi substancjami;
- poddane rozmrażaniu w okresie przechowywania;
- mające oznaki zepsucia;
- mające temperaturę w mięszu mięśni przy kościach powyżej minus 8 stopni Celsjusza - dla mięsa schłodzonego;
- z pozostałościami narządów wewnętrznych, krwiakami w tkankach, nieusuniętymi ropniami, z larwami owadów, z oczyszczeniem błon surowiczych oraz usuniętymi węzłami chłonnymi, z domieszkami mechanicznymi, a także o nieodpowiednim dla mięsa kolorze, zapachu, posmaku (ryby, lekarstwa, ziół i in.);
- zawierające środki konserwujące;
- zarażone salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych;
- traktowane substancjami farbującymi, promieniowaniem jonizującym lub promieniami nadfioletowymi;
- pochodzące z uboju zwierząt, które były poddawane działaniu substancji syntetycznych, estrogenów, hormonów, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków, pestycydów i innych środków farmakologicznych wprowadzonych przed ubojem po terminach zalecanych w instrukcjach ich stosowania.

Wskaźniki mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne mięsa powinny być zgodne z weterynaryjnymi i sanitarnymi zasadami i wymogami obowiązującymi w Federacji Rosyjskiej.

Powinny być stosowane opakowanie i materiał pakowy jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu są przygotowywane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Wysyłka mięsa i produktów mięsnych do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo przeprowadzenia przez swoich specjalistów weterynaryjnych inspekcji przeglądu przedubojowego zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tusz i narządów wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji przedsiębiorstw przetwarzających na możliwość dostaw ich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej mięsa dzikich zwierząt
(zatw. Przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/2-7)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane jest mięso dzikich zwierząt, w tym zwierząt egzotycznych takich jak: krokodyl, kangur, żółw, struś i in., na które zezwala się polowanie, w tym wyhodowanych na terenach zamkniętych lub w obszarach ich występowania i wyprodukowane w zakładach mięsnych posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera na dostawy produkcji mięsnej na eksport i znajdujących się pod stałą kontrolą tej służby.

Wwóz do Federacji Rosyjskiej mięsa krokodyla, kangura, żółwi, strusia i innych zwierząt egzotycznych może być dozwolony wyłącznie w przypadku posiadania pisemnej opinii sanitarno-epidemiologicznej Ministerstwa Zdrowia Rosji dot. Dopuszczenia do spożycia przez ludzi konkretnego rodzaju produktu.

Wwóz mięsa pochodzącego ze zwierząt podlegających działaniu Konwencji SITES jest dozwolony przy posiadaniu zezwolenia organu SITES kraju eksportującego.

Mięso powinno pochodzić z uboju zdrowych zwierząt (dzikiego ptactwa) i zwierząt egzotycznych, które występowały (były utrzymywane) na obszarach polowań lub w przedsiębiorstwach zajmujących ich hodowlą, nie objętych zakazem weterynaryjnym państwowej służby weterynaryjnej kraju eksportującego i urzędowo wolnych od chorób zakaźnych zwierząt, w tym:

- a) dla wszystkich gatunków zwierząt:
  - afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
  - pryszczycy - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
  - wścieklicy - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium obszaru polowania, gospodarstwa lub innego miejsca występowania;
  - wąglika - w ciągu ostatnich 20 dni na terytorium obszaru polowania, gospodarstwa lub innego miejsca występowania;
- b) dla dużych przeżuwaczy parzystokopytnych:
  - pomoru i zakaźnego zapalenia opłucnej i płuc, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej małych przeżuwaczy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
  - gąbczastego zwyrodnienia mózgu bydła i trzęsawki owiec – na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
  - zakaźnego węzłkowego zapalenia skóry (gruźlicy) bydła, pęcherzykowego zapalenia jamy ustnej, gorączki doliny Rift, blutangi, posocznicy krwotocznej, choroby Akabane - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
  - paratuberkulozy - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowań lub innego miejsca występowania;
  - brucelozy, białaczki, gruźlicy płuc - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - biegunki wirusowej - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
- c) dla małych parzystokopytnych przeżuwaczy:
  - gąbczaste zwyrodnienie mózgu bydła i trzęsawki owiec – na terytorium kraju zgodnie z wymogami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego;
  - gorączki doliny Rift, pomoru małych przeżuwaczy, blutangi, - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;

- gorączki Q - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium kraju;
  - prątuberkuloza, Maedi-wisny, zapalenia stawów-zapalenia mózgu, gruczolakowatości - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - gruźlicy, brucelozy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - ospy owiec i kóz - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
- d) dla małych parzystokopytnych nieprzeżuwaczy:
- klasycznego pomoru świń, choroby Auesci, enterowirusowego zapalenia mózgu i rdzenia świń (choroby Teszena), zespołu reprodukcyjno-respiratorowego świń - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - włośnicy - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
- e) dla nieparzystokopytnych:
- zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia koni wszystkich typów, wirusowego zapalenia stawów – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
  - zakaźna anemia, limfopędnej choroby stadnej, zakaźnego zapalenia macicy koni - w ciągu ostatnich 3 lat na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
- f) dla królików i zajęcy:
- wirusowej choroby krwotocznej królików, tularemii - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - śluzakowatości, tularemii, pasterelozy, zakażenia bakteriami rodzaju *Listeria*, - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
- g) dla dzikiego ptactwa:
- grypy ptaków wszystkich serotypów oraz choroby Newcastle'a – w ciągu 1 roku na terytorium kraju;
  - choroby Mareka, salmonelozy, zakaźnego zapalenia krtani i tchawicy, zakaźnego zapalenia oskrzeli, zakaźnego zapalenia mózgu i rdzenia, choroby Hamboro, zakaźnej niedokrwistości, ospy-błonicy, pasterelozy i aspergilozy - w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania;
  - ornitozy, pomór kaczek, gruźlicy i białaczki - w ciągu 6 miesięcy na terenie gospodarstwa (przedsiębiorstwa hodowlanego), obszaru polowania lub innego miejsca występowania.

Dzikię zwierzęta (dzikię ptactwo) i zwierzęta egzotyczne, których mięso jest przeznaczone na eksport do Federacji Rosyjskiej, podlegają poubojowym oględzinom weterynaryjnym (odhodowanych), a tusze i narządy (wszystkich zwierząt) – poubojowej ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej przeprowadzanej przez państwową służbę weterynaryjną kraju-eksportera. Mięso powinno być rozebrane w zarejestrowanym przez znajdujące się na terytorium administracyjnym, które jest objęte kontrolą państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera.

Mięso i produkty mięsne pochodzą z uboju zwierząt, które nie otrzymywały karmy zawierającej surowce wyprodukowane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej, lub inne źródła modyfikowane genetycznie.

Na mięsie powinna być cecha (stempel) państwowego nadzoru weterynaryjnego z wyraźnym oznaczeniem nazwy i numeru zakładów mięsnych, w których wykonano przerób dzikich zwierząt. Mięso rozebrane powinno być oznaczone (cecha weterynaryjna) na opakowaniu lub wielopak. Etykieta z oznaczeniem powinna być naklejona na opakowaniu tak, aby otwarcie opakowania było niemożliwe bez naruszenia etykiety z oznaczeniem. Podczas poubojowej ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej mięsa nie powinno być wykryto zmian charakterystycznych dla chorób zakaźnych, jak również zakażeń pasożytami jelitowymi, błony surowicze nie są oczyszczane, węzy chłonne nie są usuwane.

Mięso zwierząt mięsożernych i innych podatnych na choroby (każda tusza) powinno być zbadane przez państwową służbę weterynaryjną na włośnicę z wynikiem ujemnym.

Mięso nie powinno mieć krwiałków, nieusuniętych ropni, larw owadów, zanieczyszczeń mechanicznych, nieodpowiedniego dla mięsa zapachu oraz posmaku ryby, ziół leczniczych lekarstwa, ziół i in.);

Schłodzone mięso powinno mieć temperaturę w mięszu mięśni przy kości nie wyższą niż minus 8 stopni Celsjusza, nie powinno być rozmrażane, zawierać środki konserwujące, nie powinno być zarażone salmonellą lub zarazkami innych infekcji bakteryjnych, traktowane substancjami farbującymi, promieniowaniem jonizującym, ani promieniami nadfioletowymi. Zwierzęta, od których pochodzi mięso, nie były poddawane działaniu substancji syntetycznych, estrogenów, hormonów, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków, pestycydów i innych środków farmakologicznych wprowadzonych przed ubojem po terminach zalecanych w instrukcjach ich stosowania.

Wskaźniki mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne mięsa powinny być zgodne z weterynaryjnymi i sanitarnymi zasadami i wymogami obowiązującymi w Federacji Rosyjskiej.

Powinny być stosowane opakowanie i materiał pakowy jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu, którymi mięso jest przewożone, są przygotowywane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez Weterynarza Państwowego kraju eksportującego sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Wysyłka mięsa i produktów mięsnych do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo przeprowadzenia przez swoich specjalistów weterynaryjnych inspekcji oględzin przedubojowych zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tuszy i narządów wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji przedsiębiorstw przetwarzających na możliwość dostaw ich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awilow

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej jednodobowych kurcząt, indyczek, kacząt, gąsiąt
oraz jaj inkubacyjnych lub drobiu tych gatunków
(zatw. Przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/1-14)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane są klinicznie zdrowe kurczęta, indyczki, gęsięta oraz jaja inkubacyjne tych gatunków drobiu pochodzące z gospodarstw i terytoriów administracyjnych pozbawionych zakaźnych chorób zwierząt, w tym:

- afrykańskiego pomoru świń – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
- pryszczycy – w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg);
- choroby Newcastle'a, grypy (dżumy) ptaków - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg);
- gospodarstwa hodowli kur i indyków – ornitoza (papuzica), infekcja paramiksowirusowa, zakaźne zapalenie opłucnej, zakaźne zapalenie mózgu i rdzenia, zakaźne zapalenie krtani i tchawicy, zapalenie nosa i tchawicy indyczek – w ciągu ostatnich 12 miesięcy w gospodarstwie;
- gospodarstwa hodowli gęsi i kaczek – ornitoza, grypa (dżuma) kaczek, choroby Derzsyego, wirusowe zapalenie wątroby kacząt, ornitoza (papuzica) - w ciągu ostatnich 12 miesięcy w gospodarstwie.

Rodzicielskie stado kur i indyczek powinno być zbadane serologicznie antygenem pulorozowym. Przy tym nie powinno być wykryto ptaków reagujących pozytywnie.

Kurczęta jednodobowe (poza brojlerami) powinny być szczepione na chorobę Mareka.

Jajka inkubacyjne powinny pochodzić od ptaków spełniających w/w wymogi weterynaryjne.

Jajka inkubacyjne powinny być dwukrotnie dezynfekowane metodami przyjętymi w kraju-eksporterze nie później niż po dwóch godzinach od zniesienia oraz bezpośrednio przed wysłaniem do importera.

Wyselekcjonowane dla eksportu kurczęta i jaja inkubacyjne są otrzymane od rodziców, które nie otrzymywały pokarmu zawierającego surowce, wyprodukowane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej, lub innych źródeł modyfikowanych genetycznie.

Jajka inkubacyjne i kurczęta są dostarczane w opakowaniu jednorazowego użytku.

Środki transportu są przygotowywane wg zasad przyjętych w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach dla każdej partii drobiu lub jaj inkubacyjnych powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim ze wskazaniem daty badań diagnostycznych; należy również wymienić choroby zakaźne, na które zostało zaszczepione stado rodzicielskie, kiedy i jakimi szczepionkami.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo przeprowadzenia przez swoich specjalistów weterynaryjnych kontroli inspekcyjnej możliwości dostawy wyselekcjonowanych jaj i kurcząt do Federacji Rosyjskiej.

Wysyłka drobiu i jaj inkubacyjnych do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Po dostarczeniu na terytorium Federacji Rosyjskiej i przejścia przez państwową pograniczną kontrolę weterynaryjną drób umieszcza na kwarantannę na 30 dni do specjalnie przygotowanych pomieszczeń, w tym czasie przeprowadzane są niezbędne badania diagnostyczne pod kontrolą państwowej służby weterynaryjnej. Zgodnie z planem przedsięwzięć dla konkretnego regionu przeprowadza się profilaktyczne uodpornienie.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej konserw, kielbas i innych
rodzajów gotowych wyrobów mięsnych
(zatw. Przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/2-4)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszczane są gotowe wyroby z mięsa, podrobów oraz tłuszczu wszystkich gatunków zwierząt, drobiu i inne wyroby mięsne przeznaczone do spożycia przez człowieka, wyprodukowane w przedsiębiorstwach posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera na dostawę produkcji na eksport i znajdujących się pod stałą kontrolą tej służby.

Surowce, z których wyprodukowano produkty, powinny pochodzić z klinicznie zdrowych zwierząt i przejść ekspertyzę weterynaryjno-sanitarną przeprowadzoną przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego.

Wołowina i baranina nie powinny pochodzić z krajów zagrożonych gąbczastym zwyrodnieniem mózgu bydła oraz trzęsawką owiec zgodnie z wymaganiami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego MEB. Mięso i produkty mięsne uzyskane z uboju zwierząt, które nie otrzymywały pasz pochodzenia zwierzęcego, w których produkcji wykorzystywano narządy wewnętrzne lub tkanki przeżuwaczy, a także pasz zawierających surowce, wyprodukowane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej, lub innych źródeł modyfikowanych genetycznie.

Nie dopuszcza się ekspediowania do Federacji Rosyjskiej mięsa i produktów mięsnych uzyskanych z uboju zwierząt, które były poddawane działaniu naturalnych lub syntetycznych estrogenów, hormonów, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków, pestycydów i innych środków farmakologicznych podanych przed ubojem, po terminach zalecanych w instrukcjach ich stosowania.

Ekspediowane produkty powinny być uznane za przydatne do stosowania w żywności dla ludzi. Produkcja powinna mieć oznaczenie (cechę weterynaryjną) na opakowaniu. Etykieta z oznaczeniem powinna być naklejona na opakowaniu tak, aby otwarcie opakowania było niemożliwe bez naruszenia etykiety z oznaczeniem.

Produkty pochodzą z zakładów mięsnych i chłodni zlokalizowanych na terytoriach administracyjnych wolnych od chorób z listy „A” MEB, w tym afrykańskiego pomoru świń w ciągu ostatnich 3 lat, pomoru bydła w ciągu ostatnich 12 miesięcy, a także pryszczycy w ciągu ostatnich 6 miesięcy.

Wskaźniki mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne mięsa powinny być zgodne z weterynaryjnymi i sanitarnymi przepisami i wymaganiami obowiązującymi w Federacji Rosyjskiej.

Do wwozu dopuszczane są gotowe produkty w nienaruszonym, hermetycznie zamkniętym opakowaniu. Stosuje się opakowanie i materiał opakowaniowy jednorazowego użytku odpowiadający wymaganiom higienicznym.

Środki transportu poddawane są obróbce i przygotowywane zgodnie z zasadami przyjętymi w kraju eksportującym.

Spełnienie warunków wymienionych w niniejszych Wymaganiach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Spedycja gotowych wyrobów mięsnych z krajów zagrożonych chorobami z listy „A” MEB do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo do przeprowadzenia, przez własnych specjalistów weterynaryjnych, inspekcji, oględzin przedubojowych zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tusz i narządów

wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji zakładów mięsnych na możliwość dostaw z nich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow

**Wymogi weterynaryjno-sanitarne
w imporcie do Federacji Rosyjskiej mięsa drobiowego
(zatw. przez Minselchozprod FR dn. 23 grudnia 1999 r. nr 13-8-01/2-2)**

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej dopuszcza się mięso drobiu pochodzące z uboju i przerobu zdrowego drobiu w zakładach drobiarskich, posiadających zezwolenie centralnej państwowej służby weterynaryjnej kraju-eksportera na dostawy produkcji na eksport i znajdujących się pod stałą kontrolą tej służby.

Drób, którego mięso jest przeznaczone na eksport do Federacji Rosyjskiej, podlega weterynaryjnym oględzinom przedubojowym, a ich tusze i narządy – poubojowej ekspertyzie weterynaryjno-sanitarnej, przeprowadzanej przez państwową służbę weterynaryjną kraju eksportującego. Mięso powinno być uznane za przydatne do stosowania w żywności dla ludzi.

Mięso powinno mieć oznaczenie (cechę weterynaryjną) na opakowaniu lub wielopak. Etykieta z oznaczeniem powinna być naklejona na opakowaniu tak, aby otwarcie opakowania było niemożliwe bez naruszenia etykiety z oznaczeniem.

Mięso powinno pochodzić z uboju zdrowego drobiu z gospodarstw i terytoriów administracyjnych urzędowo wolnych od chorób zakaźnych, w tym od:

- a) afrykańskiego pomoru świń - w ciągu ostatnich 3 lat na terytorium kraju;
- b) pryszczycy - w ciągu ostatnich 12 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.);
- c) choroby Newcatle'a, grypy (pomoru) drobiu – w ciągu ostatnich 6 miesięcy na terytorium administracyjnym (stan, prowincja, ziemia, okręg i in.);
- d) gospodarstwa hodowli kur i indyków – ornitoza (papuzica), infekcja paramyksowirusowa, zakaźne zapalenie nosa i tchawicy indyków, zakaźne zapalenie krtani i tchawicy, zakaźne zapalenie mózgu i rdzenia – w ciągu ostatnich 6 miesięcy w gospodarstwie;
- e) gospodarstwa hodowli gęsi i kaczek – choroba Derzsyego, wirusowe zapalenie wątroby kacząt, ornitoza (papuzica) - w ciągu ostatnich 6 miesięcy w gospodarstwie;
- f) drób kierowany jest na ubój z gospodarstw uznanych za niezagrożone salmonellą zgodnie z wymaganiami Międzynarodowego Kodeksu Weterynaryjnego MEB.

Mięso uzyskane z uboju drobiu, który nie otrzymywał paszy zawierającej surowce, wyprodukowane z zastosowaniem metod inżynierii genetycznej, lub innych źródeł modyfikowanych genetycznie.

Do wwozu do Federacji Rosyjskiej nie dopuszcza się mięsa drobiowego:

- wykazującego podczas poubojowej ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej zmiany charakterystyczne dla chorób zakaźnych, zakażonych krętkami, jak również w przypadku zatruc różnymi substancjami;
- mięso drobiu niepatroszonego lub półpatroszonego;
- złej jakości według wskaźników organoleptycznych;
  - mające temperaturę mięszu mięśni powyżej minus 18 stopni Celsjusza dla drobiu mrożonego;
- zawierającego środki konserwujące;
- z obecnością salmonelli na powierzchni tuszek, w mięszu mięśni lub tkankach narządów;
  - poddane obróbce substancjami barwiącymi i zapachowymi lub promieniowaniem jonizującym lub promieniami ultrafioletowymi;
- mającego ciemną pigmentację (poza indykami i perliczkami);
- mięso z oznakami zepsucia;

- pochodzące z uboju drobiu, który był poddawany działaniu substancji naturalnych lub syntetycznych - estrogenów, hormonów, preparatów tyreostatycznych, antybiotyków, pestycydów i innych środków farmakologicznych wprowadzonych przed ubojem, po terminach zalecanych w instrukcjach ich stosowania.

Wskaźniki mikrobiologiczne, chemiczno-toksykologiczne oraz radiologiczne mięsa powinny być zgodne z weterynaryjnymi i sanitarnymi przepisami i wymogami obowiązującymi w Federacji Rosyjskiej.

Powinny być stosowane opakowania i materiały opakowaniowe jednorazowego użytku odpowiadające wymaganiom higienicznym.

Środki transportu poddawane są obróbce zgodnie z przepisami przyjętymi w kraju eksportującym.

Przestrzeganie warunków wymienionych w niniejszych Wymogach powinno być w pełni potwierdzone certyfikatem weterynaryjnym podpisanym przez państwowego weterynarza kraju eksportującego i sporządzonym w języku kraju eksportującego oraz w języku rosyjskim.

Spedycja mięsa drobiu do Federacji Rosyjskiej może nastąpić tylko po otrzymaniu przez importera zezwolenia Departamentu Weterynarii Minselchozprod'u Rosji.

Departament Weterynarii Minselchozprod'u Rosji zastrzega sobie prawo do przeprowadzenia, przez własnych specjalistów weterynaryjnych, inspekcji, oględzin przedubojowych zwierząt oraz ekspertyzy weterynaryjno-sanitarnej tusz i narządów wewnętrznych w przedsiębiorstwach eksportera, jak również przeprowadzenia atestacji zakładów drobiarskich na możliwość dostaw z nich produkcji do Federacji Rosyjskiej.

Kierownik Departamentu Weterynarii
Minselchozprod'u Rosji

W.M. Awiłow